

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4249

гр. София, 26.07.2011 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
закрито заседание на 13.07.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разглежда дело номер **2798** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния
процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Ф. С.” с адрес за призоваване: гр. С., бУ. „Цар
Освободител” № 10, . 3 срещу ревизионен акт */06.08.2010 г., издаден от орган по
приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 216/07.02.2011 г. на Д. на Д.
„ОУИ” при ЦУ на НА.

С протоколно определение от 13.07.2011 г. съдът е дал ход на устните състезания и е
обявил спора за решаване.

След повторна служебна проверка на делото съдът установи, че с определение от
24.02.2011 г. Административен съд – гр. В е спрял производството по административно
дело № 3477 по описа на съда за 2010 г. и е отправил до Съда на Европейския Съюз
преюдициално запитване по тълкуването на общностното право със следните въпроси:

1. Как трябва да се тълкува условието по чл. 168 от Директива 2006/112 "се използват",
и при преценката за първоначалното възникване на правото на приспадане на
начисления данък, към кой момент същото следва да е осъществено - още в данъчния
период на придобиване на стоката или получаване на услугата, или е достатъчно да е
възможно осъществяването му в един бъдещ данъчен период?

2. Допустима ли е от гледна точка на чл.168 и чл.176 от Директива 2006/112, правна
уредба като националната - чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС, която позволява първоначалното
изключване от системата на приспадане на ДДС, на стоки и услуги, определени като
"предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности различни от икономическата
дейност на лицето"?

3. При утвърдителен отговор на втория въпрос, трябва ли чл.176 от Директива
2006/112, да се тълкува в смисъл, че държава-членка, която е искала да се възползва от
предоставената ѝ възможност да изключи правото на приспадане на ДДС за някои
стоки и услуги, по отношение на категориите разходи определени по следния начин:

стоки или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето, освен в случаите по ал.3 на чл.70 от ЗДДС, е изпълнила изискването да посочи категория достатъчно определени стоки и услуги, т.е. да ги определи според тяхното естество?

4. Съобразно отговора на третия въпрос, от гледна точка на чл.168 и чл.173 от Директива 2006/112, как следва да се съобразява предназначението (употребата/бъдещата употреба) на придобити от данъчнозадължено лице стоки или услуги - като предпоставка за първоначалното възникване на правото на приспадане на ДДС или като основание за извършване на корекция на размера на данъка за приспадане?

5. В случай че предназначението (употребата) следва да се съобразява като основание за корекция на размера на данъка за приспадане, как следва да се тълкува разпоредбата на чл.173 от Директива 2006/112: същата предвижда ли извършването на корекции в хипотези, при които стоки или услуги първоначално се използват в необлагаема дейност, или след придобиването им изобщо не се използват, но са на разположение на предприятието, и в един последващ придобиването период са включени в облагаемата дейност на лицето?

6. В случай че чл.173 от Директива 2006/112 следва да се тълкува в смисъл, че предвидената корекция е приложима и в случаите когато стоките или услугите след придобиването им най-напред са използвани в необлагаема дейност, или изобщо не са използвани, но впоследствие са включени в облагаемата дейност на данъчнозадълженото лице, следва ли да се приеме, че предвид въведеното ограничение по чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС и предвиждането на корекции само за хипотези, когато стоки, чиято първоначална употреба отговаря на условията за приспадане на данъка, се включват след това в употреба, която не отговаря на условията за приспадане на данъка, каквато е разпоредбата на чл.79, ал.1 и ал.2 от българския ЗДДС, държавата членка е изпълнила задължението си да определи правото на приспадане на начисления данък, в максимално достоверна и справедлива степен за всички данъчнозадължени лица?

7. Съобразно отговорите по предходните въпроси, следва ли да се приеме, че според въведения в българския ЗДДС режим на ограничение на правото на приспадане на ДДС, съответно на корекции на размера на ДДС за приспадане, при обстоятелства като разглежданите в главното производство и предвид чл.168 от Директива 2006/112, данъчнозадължено лице, регистрирано по ДДС има право да приспадне начисления ДДС за предоставени му от друго данъчнозадължено лице стоки или услуги, в периода, в който са предоставени и данъкът е станал изискуем?

След проверка на интернет-страницата на СЕС на адрес: <http://curia.europa.eu>, съдът установи, че по преюдициалното запитване е образувано дело C-118/2011 г., по което няма произнасяне.

Съдът намира, че отговорите, които би дал СЕС на поставените въпроси имат съществено значение за правилното изясняване на настоящия спор, поради което производството по него следва да бъде спряно на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, приложим на основание чл.144 от АПК..

Водим от горното, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 13.07.2011 г. на АССГ, с което е даден ход на устните състезания и административно дело № 2798 по описа на съда за 2011 г. е обявено за решаване.

СПИРА производството по административно дело № 2798 по описа на съда за 2011 г. до произнасяне на СЕС по дело С-118/2011 г.

Преписи от настоящето определение да се изпратят на страните „Ф. С.” с адрес за призоваване: гр. С., и на Д. на Д. „ОУИ” при ЦУ на НА.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от получаването му от страните пред Върховния Административен Съд на Република Б.

Делото да се докладва на председателя на състава на **20.12.2011 г.**, за преценка на условията за неговото възобновяване.